

ΠΟΡΕΙΑ, 17 ΝΟΕΜΒΡΗ, 18:00, ΔΟΜΠΟΛΗ (ΙΩΑΝΝΙΝΑ)

Για πάντα εξέγερση – Για πάντα intifada

52 Νοέμβρηδες μετά, το μήνυμα της εξέγερσης του Πολυτεχνείου παραμένει επίκαιρο. Σε έναν κόσμο που οι δυνάστες του συνεχίζουν να κυριαρχούν, ενώ οι άνθρωποι της κοινωνικής βάσης απασχολημένοι με το κυνήγι της επιβίωσης, αδυνατούν να αντιδράσουν. Σε έναν κόσμο που εκατέρωθεν οι πολεμικές μηχανές, συνεχίζουν να σπέρνουν τον θάνατο και την καταστολή.

52 Νοέμβρηδες μετά, κοινό νήμα των δύο εποχών παραμένουν οι αντιπολεμικές κινητοποιήσεις. Δύο χρόνια και ένας μήνας έχουν περάσει λοιπόν, από την εισβολή της Χαμάς στα εποίκιστικά κμπούτς του Νότιου Ισραήλ, έκτοτε έχουμε δει να εκτελείται μια πραγματική γενοκτονία των παλαιστινίων από το ισραηλινό κράτος, με πρόφαση την διατήρηση της ασφάλειας του. Αυτή η διατήρηση της ασφάλειας φαίνεται να περιλαμβάνει ‘‘ανθρωπιστικές δράσεις’’ όπως, μαζικοί βομβαρδισμοί κατοικημένων περιοχών, βασανιστήρια, στρατόπεδα εξόντωσης, εμπάργκο στην ανθρωπιστική βοήθεια, φυλακισμοί αλληλέγγυων εντός και εκτός Ισραήλ και ένα τεράστιο σύστημα προπαγάνδας που στόχο έχει την κυριαρχία στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης ενός Ισραήλ που λειτουργεί ως σταθεροποιητής και εκπρόσωπος των συμφερόντων της δύσης (και προπαντός της Ελλάδας) στην περιοχή παρά ένας αιματοβαμμένος εισβολέας. Ακολούθησε μία σειρά από κατάπαυση πυρών και ανταλλαγές ομήρων αλλά ο στόχος του Ισραήλ παρέμεινε ο ίδιος, η πλήρης εξόντωση των παλαιστινίων. Παράλληλα το κίνημα αλληλεγγύης συνεχίζει δυναμικά φτάνοντας να είναι αντιμέτωπο ακόμη και με τον ίδιο τον IDF. Προσπαθώντας να σπάσει το ναυτικό εμπάργκο που έχει επιβάλλει το Ισραήλ στην λωρίδα της Γάζας, ένας παγκόσμιος στόλος αλληλεγγύης έπλευσε αγέρωχος στην Ανατολική Μεσόγειο, σε μια πράξη αμφισβήτησης της κυριαρχίας του Ισραήλ. Μπορεί

αυτή την φορά να μην κατάφερε κανένα πλοίο να καταπλεύσει στην αιματοκυλισμένη Γάζα, είμαστε σίγουροι όμως πως αυτο το κίνημα δεν θα σταματήσει μέχρι να πετύχει τον στόχο του, να φτάσει η ανθρωπιστική βοήθεια στα χέρια των παγιδευμένων παλαιστινίων.

Δεν πρέπει να ξεχνάμε, ότι και η εξέγερση των φοιτητών το '73 έγινε σε μια εποχή μεγάλων αντιπολεμικών κινητοποιήσεων κυρίως όσον αφορά τον πόλεμο του Βιετνάμ. Τα αντιμιλιταριστικά και φιλειρηνικά συνθήματα κυριαρχούσαν στους τοίχους του κτιρίου Γκίνη. Οι φοιτητές εκείνης της εποχής, κατανοούσαν ότι όσο οι ισχυροί αυτού του πλανήτη επιδιώκουν να συγκεντρώσουν ακόμα περισσότερη εξουσία, τόσο θα τρέφονται τα κρατικά κανόνια με ανθρώπινες οβίδες. Την απάντηση στα πλάνα των εξουσιαστών την έδωσαν όσοι παρέμειναν στο κτίριο Γκίνη παρά τις απαγορευτικές διατάξεις της χούντας. Η απάντηση αυτή; Εξέγερση : μαζική, αυθόρμητη, από τα κάτω, οριζόντια, ακομμάτιστη και στον πυρήνα της, αντιεξουσιαστική.

Αυτό που μπορούμε να καταλάβουμε από το πως συγκροτήθηκε αυτή η εξέγερση, είναι ότι σε περιόδους όπου η κρατική καταστολή αυξάνεται και το κυνήγι της επιβίωσης γίνεται η κύρια ασχολία των ανθρώπων, οι πιθανότητες αυθόρμητων και απρόβλεπτων εξεγέρσεων κλιμακώνονται. Στην δική μας εποχή οι ισορροπίες έχουν αλλάξει, έχουν γείρει προς μια ζωή στην οποία ο άνθρωπος, σε μια πλήρη εξατομίκευση του ατόμου στρέφεται προς την προσωπική ανέλιξη και στην αύξηση της παραγωγικότητας του. Πλέον αυτό που προβάλλεται ως ο ιδανικός τρόπος ζωής είναι το hustle και το grind. Τα διαδικτυακά και αλγοριθμικά προωθούμενα πρότυπα, συντελούνται από επίδοξους Andrew Tate και εξυπνάκηδες entrepreneurs, που απευθυνόμενοι κυρίως σε άντρες, σου λένε ότι μπορεί τώρα να ψωνίζεις με το market pass αλλά άμα δουλεύεις αρκετά και άμα αδιαφορείς για τον διπλανό σου, τότε μπορείς και εσύ να ανελιχθείς σε αυτήν την κοινωνική σκάλα, συγκεντρώνοντας ένα πλεόνασμα άχρηστων αγαθών που παράγει ο μοντέρνος καπιταλισμός.

Όσο πιο έντονη γίνεται η επίθεση κράτους και κεφαλαίου

απέναντι στο άτομο λοιπόν, τόσο πιο επιτακτικός γίνεται ο κοινωνικός έλεγχος από αυτό-οργανωμένα κινήματα και η αυτοδιαχείριση της ζωής γίνεται μονόδρομος. Οι μεγάλες αφηγήσεις τελείωσαν, το ίδιο και οι κυβερνητικές επιλογές και δρόμοι που θα μπορούσαν να δώσουν μία εφήμερη λύση. Είναι ευθύνη μας να αντισταθούμε στην καπιταλιστική βαρβαρότητα. Από τον αγώνα ενάντια στην υποτίμηση της ζωής μέχρι την κοινωνική διαχείριση της ενέργειας και των αγαθών• να συναντηθούμε στις συλλογικές διαδικασίες στους χώρους εργασίας και στο πανεπιστήμιο• να ξεκινήσουμε συνελεύσεις στις γειτονιές και στις πλατείες• να στελεχώσουμε τα σωματεία βάσης και τους κοινωνικούς μας χώρους. Να αποδείξουμε στην εξουσία ότι δεν υπάρχει ειρήνη, χωρίς δικαιοσύνη. Απέναντι στον εξευτελισμό και την υποτίμηση της ζωής μας, να φτιάξουμε την κοινωνία μας με τους δικούς μας όρους.

**ΑΠΟ ΤΟΝ ΝΟΕΜΒΡΗ ΤΟΥ 73
ΤΟ ΣΥΝΘΗΜΑ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ
ΚΑΤΩ Η ΕΞΟΥΣΙΑ**

Χειρονομία – Αντιεξουσιαστική Κίνηση